

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet

Folketinget
Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. august 2015
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Niels Dam Dingsøe Peter-
sen
Sagsnr.: 2015-0032/27-0367
Dok.: 1666212

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg har stillet til udlændinge-, integrations- og boligministeren den 6. juli 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Inger Støjberg

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400

www.uibm.dk
uibm@uibm.dk

Spørgsmål nr. 1 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes redegøre for, om man i forbindelse med behandlingen af asylansøgninger afkræver hver enkelt asylansøger en tro og loveerklæring på, om denne har formue f.eks. pengeformue, ejendomme m.m. i hjemlandet eller i andre lande, der i realiteten betyder, at asylansøgeren kan være selvforsørgende, og undersøger myndighederne om det kan være tilfældet evt. stikprøvevis, og hvad gør myndighederne, såfremt man bliver bekendt med formuende asylansøgere, og er ministeren bekendt med, om der har været tilfælde af formuende asylansøgere.”

Svar:

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 4, kan Udlændingestyrelsen bestemme, at en udlænding, som er omfattet af styrelsens forsørgelse, og som har tilstrækkelige midler hertil, ikke skal have dækket sine eller sin families udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser. Styrelsen kan endvidere pålægge en udlænding at betale udgifterne til sin eller sin families underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser eller ophold på eller i tilknytning til et indkvarteringssted, såfremt udlændingen har tilstrækkelige midler hertil.

Udlændingestyrelsen har i medfør af udlændingeloven udstedt bekendtgørelse nr. 831 af 2. september 2009 om betaling af udgifter til underhold af asylansøgere m.fl., hvorved der er fastsat nærmere regler om styrelsens og udlændinges afholdelse af udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser.

Efter bekendtgørelsens § 2, stk. 1, kan styrelsen træffe afgørelse om, at en udlænding og dennes eventuelle families kontante ydelser reduceres med et beløb svarende til udlændingens midler, dog undtaget visse personlige ejendele mv. Overstiger den samlede værdi af udlændingens midler det beløb, som udlændingen og dennes eventuelle familie er berettiget til at modtage i kontante ydelser, udbetales der ikke kontante ydelser, medmindre særlige grunde taler herfor.

Har en udlænding tilstrækkelige midler til sit og sin eventuelle families underhold, kan Udlændingestyrelsen endvidere – helt eller delvist – pålægge udlændingen at betale udgifterne til sit og sin families underhold i øvrigt, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1. Det følger bekendtgørelsens § 3,

stk. 2, 1. pkt., at en udlænding kan pålægges at betale for sit og sin families underhold for op til 90 døgns ophold.

Udlændingestyrelsen har vedrørende den praktiske anvendelse af reglerne over for Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet oplyst, at asylansøgere erfaringsmæssigt sjældent er i besiddelse af egne midler, der aktualiserer beslutning om egenbetaling. Udlændingestyrelsen behandler dog fra tid til anden sager om forhold, der indikerer, at udlændinge er besiddelse af egne midler. Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at styrelsen ikke kræver, at asylansøgere m.fl. afgiver en erklæring på tro og love til oplysning af, om den pågældende har sådanne midler.